

ע"פ 28859/11-18 אבו חצירה ניגר ליאן - ישראל מדריך

בית המשפט המחוזי בחיפה שבתו כבית-משפט לערעורם פוליליים

עפ"ת 18-11-28859 אבו חצירה נ' מדינת ישראל

תיק חיזוני:

לפני כבוד השופט ערן קוטון

ליאן ניגר אבו חצירה המערעתה:

מדינת ישראל
המשיבה:
פסק דין

1. לפניה ערעור על החלטת בית משפט השלום לטעורה בעכו (להלן: "בית משפט קמא") שניתנה בגין בגדיי המ"ש 2267-10-18.

2. לפניה בית משפט קמא הונחה בקשה להארכת המועד להישפט בגין מספר עבירות טעורה.

על פי נימוקי הבקשה, עסקינו בעבירות מהירות אשר אותרו ונקלטו באמצעות מצלמות מהירות. המערעתה אישת צעירה, אימה לילדים קטנים, בעלת רישון נהיגה משנת 1995, המחזיקה ברכב פרטי הרשום על שמה בו עושה היא שימוש לצרכי משפחתה.

במועדים בהם נ עברו לכוארה העבירות, עשה אדם אחר שימוש ברכב (להלן: "האדם الآخر"). בעת השימוש שעשה האדם الآخر נ עברו לכוארה העבירות המדוברות. האדם الآخر נטל אחראות על מספר עבירות, אולם בגין עבירה ספציפית, העבירה מושא ההליך הנוכחי, לא נטל האדם الآخر אחריות.

3. לטענת המערעת לא היא עברה את העבירה שלכוארה נערה. לחפות כפרה המערעת בעבירה מהירות שויוסה לה. עסקינו בעבירות מהירות שכאמור אותרה באמצעות מצלמת מהירות. קיים ספק בדבר אמינותה המצלמה. טוען כי אם בית המשפט לא יउתר לבקשתה תמצא עצמה המערעת במצב בו תידרש לתת את הדיון, על כל המשתמע מכך, בגין עבירה שלא ביצעה.

4. בית משפט קמא עין בבקשתה לרבות בתצהירו של האדם الآخر, ובתאריך 18/10/7 אישר להאריך את המועד להישפט בגין מספר עבירות שפורטו בבקשתה. בגין העבירה מושא הערעור ביקש בית משפט קמא את עמדת המשיבה.

המשיבה התנגדה לקבלת הבקשה וטענה כי יש לדוחותה על הסף. הסביר כי מי שלטענת המערעת נהג ברכב בעת ביצוע העבירה לא תמר עמדתו בתצהיר. אף המערעת עצמה לא נקבה בשם או פרטיים אחרים של זהות

מבצע העבירה. עוד נטען כי מאז ביצוע העבירה הלאכoriait (בחודש דצמבר 2017) חלפה תקופה ארוכה. באם לא ידוע מי היה ברכב הרি האחורי לביצוע העבירה מוטלת על בעל הרכב, ובמקרה זה על המערערת.

.5. בהחלטה שנייתה ביום 18/10/14 דחה בית משפט קמא את בקשת המערערת.

בית משפט קמא ציין כי עסקין בדוח עבירה שבוצעה לכואורה ביום 17/12/26, אך הבקשה הוגשה באיחור רב. בהתאם לפסיקה יש להתייחס לדוחות למועדים שנקבעו בחוק. רק מקום בו המבקש לא ידע או לא יכול היה לדעת על קבלת הדוח, או בשל קיומן של נסיבות מיוחדות,יטה בית המשפט לקבל את הבקשה. במקרה הנוכחי עסקין באיחור בלתי סביר וቤת משפט קמא לא מצא לא צירפה תצהיר של מי שلطענתה נהג ברכב ואף לא פירטה את נסיבות ביצוע העבירה.

.6.

המעערערת ממאנת להשלים עם החלטת בית משפט קמא.

בהתודעת הערעור נטען כי עד לא זמן הסכימה המשיבה לקבל בקשות מן הסוג האמור נכון הספק שהוטל באמינות מצלמות המהירות. גם אם כוון השנתנה המדיניות וגם אם לטענת המשיבה ביכולתה להוכיח את אמינות המצלמות, הרי בשעת ביצוע העבירה הלאכoriait אמינוותן של המצלמות לא הוכחה. משכך, באם לא ניתן למערערת יומה, יגרם לה עיוות דין של ממש.

עוד נטען כי עסקין באמ צעירה שסבירה בטיעות כי הנוהג שביצע את העבירה יטול עליה אחוריות. המערערת לא שמה לבה לכך שעבר המועד להגשת הבקשה להישפט. אף שהייה הוא שיוי מצומצם יחסית. באם יתתקבל ערעורה אין כל ספק כי המערערת תזוכה בדיון.

.7. לדין ראשון שהתקיים בערעורה לא טרחה המערערת להתייצב. בא כוחה נטל אחוריות על העדרה, لكن, לפנים משורת הדין, לא נדחה הערעור על הסף בשל העדרה של המערערת.

בדין השני ב"כ המערערת על טענותיו המפורטים בהודעת הערעור והוסיף וטען כי האדם الآخر הוא ידיד של בעלה של המערערת. הוא זה שהשתמש ברכב בו נבערה לכואורה העבירה בעת ביצועה, כפי שהשתמש במרקירים אחרים בהם נבערו עבירות באמצעות אותו רכב. נטען כי בתקופת ביצוע העבירה לא הוכחה אמינות מצלמות המהירות. עובדה זו מחייבת את קבלת הערעור שכן אי קבלתו יהווה הלכה למעשה הרשעה בגין עבירה שלא ניתן להוכיח.

.8. המשיבה ביקשה לדחות את הערעור נכון נימוקי החלטתו של בית משפט קמא והשיוי הבלתי סביר בהגשת הבקשה לבית משפט קמא. נוסף על כך, טענה המשיבה כי בתצהיר המערערת נדרש לבקש, לא נטען מי הנוהג ולא נטען באלו נסיבות נבערה העבירה. לגישת המשיבה, אין לקבל טענה בדבר אמינות המצלמות שלא נטעה מפני המערערת בזמן אמת במהלך דין שיכל היה להתקיים לו הוגשה

בקשתה במועד. אין אפוא הצדקה לאפשר טיעון בהקשר זה שכן התוצאה עלולה להיות מפללה ולהסביר נזק למי שקיבל דוח כמו שקיבלה המערערת, נטל אחריות ושילם את הקנס בגיןו.

.9. בחנתי את הנ吐נים שלפני וסקלה עניינה של המערערת.

רכבה של המערערת נקלט ואוטר מבצע עבירה בתאריך 26/12/17 בשעה 04:23 בצומת שדרות הגנה ודרך צרפת בחיפה. בשל כך נשלחה למערערת בתאריך 1/1/18 הודעת תשלום קנס. על פי ההודעה נהגה המערערת בדרך עירונית במהירות של 104 קמ"ש העולה על מהירות של 70 קמ"ש שהיא המהירות המותרת במקום.

הודיע למערערת כי היא רשאית להגיש בקשה להישפט בתוך 90 ימים kểلات ההודעה ולא יותר מיום 18/4/18. לא הבהיר ולא הבהיר מדוע לא פעולה המערערת להגשת הבקשה להישפט במסגרת התקופה אשר יודעה לכך. אף לא הבהיר מדוע השתתפה המערערת חדשניים רבים עד מועד הגשת הבקשה לבית משפט קמא. בעת הגשת הבקשה נמסר כי בגין עבירות מהירות נוספות קיבלה המערערת הودעות תשלום קנס נוספת אלא שבಗין נטל האדם الآخر אחריות על הנהיגה.

בתצהירה שנחתם בתאריך 18/9/16 צורף ל证实ה בבקשתה טענה המערערת כי לא היא שביצעה את העבירה. המערערת לא טענה דבר וחצי בדבר זהות האדם שלטענתה ביצע את העבירה. יתרה מכך, המערערת לא ביססה בנימוק כל שהוא, לא כל שכן בנימוק משכנע, את השינוי הרוב בהגשת הבקשה.

בתצהיר מסרה המערערת כי לא הספיקה להגיש את הבקשה להישפט במועד " בגין בעיות אישיות", בהיותה אם צעירה לילדיים קטנים. אני סבור כי יש באמירות אלה כדי להצדיק שייחי בן מספר חדשניים בהגשת הבקשה.

.10. אשר על כן, אני סבור כי הייתה הצדקה לשינוי בהגשת הבקשה ולא שוכנעת כי התקיימו בעניינה של המערערת נסיבות חריגות ומינוחות אשר היה בהן להצדיק את קבלת בקשתה.

.11. בית המשפט העליון נדרש לסוגיה לא פעם.

ברע"פ 7839/08 קורנפלד נ' מדינת ישראל (10/11/08) נקבע -

"כל שփץ המבוקש למנוע את הרשותו או להביא לביטולה, היה עליו לעשות כן בגדרי המועדים שנקבעו לכך בחוק. אמנם כבר נפסק, כי יתכונו נסיבות בהן תתאפשר סטייה מסדר הזמנים האמור, לרבות מקום בו לא ידע ולא יכול היה הנאשם לדעת כי תלוי ועומד נגדו כתוב אישום (רע"פ כוכבי הנ"ל). עם זאת, אין עניינו של המבוקש נמנה עם מקרים אלו. המבוקש מודיע היה לעובדה כי בכל-הרכב אשר רשומים על שמו נעשה שימוש בידי עובדי החברה וכי זו"חות אשר מתקבלים בחברה בקשר עם השימוש ברכבים אלו, מטופלים ברגיל עלי-ידי הממונה על צי הרכבים. בנסיבות אלו, תמים דעים אני עם מסקנת בית-המשפט המחויז, ולפיה האחריות לקיומם של רישום מסויד לעניין השימוש ברכבים, ושל הנחיה מתאימות לעניין הגשת בקשות לבטל הדיו"חות, רובצת לפתחו של המבוקש.

mahbasha uola ci af b'makrims domim be'uber la hakpid hammona ul moshloch b'kshot hibitul b'moud. m'kol makom, bozadi la nitan l'omar b'nisivot alu ci la yicol hia mahbash la'dut ci tali u'omd ngado ctav aishom, ba'ofen ha'matzik stiya mahmoudim kabu'im b'chok la'gash b'ksha libitul ha'do'hot".

ba'otno hlier teun mahbash le'uiyot din b'ker shahdohot shagiuu lem'shadi ha'chbra shaoa b'el maniot ba'ha hu'uberu lem'monu ul zi ha'reccav, mbeli shahbask ydu ul ker. chrf ha'uboda ha'reccavim roshim ul shmo, b'zcuu ubirot ha'tnuua b'idi achrim. meshkar, ha'chba mahbash at hammona ul cali-hrccav le'ponot la'mishba b'beksha la'sab at ha'dohot ul shem ha'ubodim. b'kshutio ndhu ma'hetum shagoshu b'haluf ha'moud ha'nakob b'chok w'pniot nosfot m'tumm ha'mbask b'unin zeh ndhu af ha'.

- כנ' נקבע בرع"פ 4122/17 אדרי נ' מדינת ישראל (22/4/18) -

"מסקנתן של הערכאות הקודמות כי הנימוקים שהmbash uala ca'sbar la'i la'gash b'ksha li'hispet b'moud, ainim mazdi'kim at ai-umidato b'moud - makbolat uli. ha'tumim shbagim ha'mbask tu'un shish la'afshar lo la'gash b'ksha li'hispet tu'or chriga mahmoudim kabu'im le'shem ker b'chok, ainim mazbi'im ul nisivot shehi mu'ber la'shli'utu shel ha'mbask wa'asher mazdi'kim chriga man ha'moudim kabu'im b'chok".

ba'otno hlier teun ha'mbask ci' hadot abd lo' ui'covim shonim mnenu la'gash at b'kshuto li'hispet b'moud, bi'ha'itter shel chgim w'chopshot. can teun ci' shotor ha'tnuua shmsar lidio at hadot silf at dbario wa'af machzik b'ido tamolol shel shichthu um shotor ha'mocicha at tenuotio. ha'mbask teun, como ha'marurah b'uninu, ci' dchiat b'kshuto la'arcet ha'moud li'hispet mnimokim prutzoraelim, ainna mo'adka.

12. مشאלו פני הדברים, אין סבור כי היה על בית משפט קמא בשלב זה להידרש לטענה בדבר אמינותה המצלמה אשר תיעדה לכואורה את ביצוע העבריה. אמן במשך תקופה בת מס' חודשים הסכימה המשיבה להאריך את המועד/li'hispet b'gen ubirot domot, noch ha'spuk shahotl ba'aminoth ha'mzelmot. Um zeh, ci'om, la'gash ha'mshiba, b'diha rai'ot asher b'cohan la'hochi' at aminoth ha'mzelmot. Lo' hi'yeha ha'marurah magisha at b'ksha la'a shi'ohi wa'af am hi'yeha magisha b'ksheta b'ayhor mas'iv ar' sbar, hi'yeha r'shait b'ksh b'beit mespat kma ci' toch aminoth ha'mzelma sh'zilma at r'coba b'mahirot asher yosheha lo. La' shocnenti ci' b'makrha den yish la'afshar zat, ut uskin b'ksha shagoshu la'achor chodshim r'bis mut b'izou ha'uberia, b'peret sh'tunata ha'basitit shel ha'marurah hia ci' la' na'geha b'rccav mosha' h'odut ha'tshilom ala adam acher.

13. לאחרונה נאמר במקירה דומה, אם כי לא זהה, בעפ"ת (מחוזי חיפה) 18-11-18 51857 חמדאן נ' מדינת ישראל (6.12.18) -

"נראה לכואורה, כי noch gishat ha'psika shel hastefka b'kiyoma shel t'shutit u'vedatit ha'milmat b'hashterot geboha ci' acher neg b'rccav b'zman b'izou ha'uberia, li'shem ha'arcet ha'moud li'hispet achari t'shulom ha'knas - ain di b'tuna' kllit v'gorfet zo, gam la' b'spekhot ha'netunim sh'uzamtem la' ha'tbaha le'unin

אמינות המצלמות, כדי לעבור את המשוכה הגבוהה המוצבת בדרכו של המערע.

4745-08-13 בהקשר זה רأוי לחدد ולהזכיר, כי בהליך שהתנהל בבייהם"ש לטעורה בעכו, פלא בדראן ואח' נ' מדינת ישראל (6.9.18), בשורה התחתונה לא נקבע פוזיטיבית כי אמצעי אכיפה זה אינו אמין, אלא המסקנה הייתה שבעקבות כשל ראייתי המדינה לא עמדה בנטול ולא הוכיחה את אמינות המצלמה באותו הילך.

14. בנסיבות אלו, בסקול הנთונים שתוארו לעיל, לא שוכנעת כי נפל פגם בהחלטת בית משפט קמא ולא מצאתי הצדקה להתערב בה.

אין בידי אףוא להיעתר לערעור.

באי כוח הצדדים הסכימו כי פסק הדין ינתן בהודרם.

הזכירות תשלח את פסק הדין לצדים ותודה קבלתו.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ט, 01 ינואר 2019, בהודר הצדדים.